உ

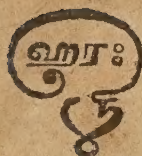
கணபதி துணை.

நால்வர் நான்மணிமாலை.
பெரியநாயகிவிருத்தம்.
பெரியநாயகிகலித்துறை.
பிக்ஷாடனநவமணிமாலை.

இந்நான்கும்.

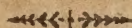
துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகளால்
அருளிச்செய்யப்பட்டவை.

திருத்தணிகைக்
கந்தப்பையர்குமாரர்
சரவணப்பெருமாளையரால்
சென்னபட்டணத்தில்
தி-விசாகப்பெருமாளையரது கல்விவிளக்கவச்சுக்கூடத்தில் அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.
இரண்டாம்பதிப்பு.
துர்முகி௵ சித்திரை௴
இதன்விலை - அணா - ௪.

சைவசமயாசாரியர்களாகிய

நால்வர் நான்மணிமாலை.

வெண்பா.

பூவான் மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் க
ரையினியற், பாவலன் மொழிஞானப் பா
லுண்டு- நாவான், மறித்தெதஞ் செவியமு
தாய் வார்த்தபிரான் றண்டை, வெறித்த
ண் கமலமே வீடு. (க)

கலித்துறை.

வீட்டிற்கு வாயி லெனுந்தொடை சா
த்துசொல் வேந்தபொது, வாட்டிற்கு வ
ல்ல வொருவற்கு ஞான வமுதுதவி, நாட்
டிற் கிலாத குடர்நோய் தினக்குமுன் னை
ல்கனுமென், பாட்டிற்கு நீயு மவனுமொரா
ப் பேரொப் படியினுமே. (உ)

விருத்தம்.

படியிலா நின்பாட்டி லாரூர நனிவிரு
ப்பன் பரம னென்ப, தடியமே னறிந்த
னன்வான் றெழுமீச னினைத்தடுத்தாட்

கொண்டு மன்றித், தொடியுலா மென்கை மடமாதர்பா னினக்காகத் தூது சென் று, பிடியிலா மனைகடொறு மிரந்திட்டு முழன் றமையால் விளங்கு மாறே. (௫)

அகவல்.

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக் கட்,காரண னுரையெனு மாரண மொழி யோ,வாதிசீர் பரவும் வாதவூ ரண்ணன்,ம லர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ, யா தோ சிறந்ததென் றென்குவி ராயின், வேத மோதின் விழிநீர் பெருக்கி, நெஞ் சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேந், திருவா சகமிங் கொருகா லோதிற், கருங் கன் மனமுங் கரைந்துகக் கண்க, டொடு மணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய, மெய் ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி, யன்ப ராகுந ரன்றி, மன்பதை யுலகின் மற்றைய ரிலரே. (௬)

வெண்பா.

இலைபடர்ந்த பொய்கை யிடத்தழுதல் கண்டு, முலைசுரந்த வன்னையோ முன்னி ன்- னிலைவிளம்பக், கொங்கை சுரந்தவரு

ட் கோமுகளோ சம்பந்தா, விங்குயர்ந்
தா ரூர்சொல் லெனக்கு. (௫)

கலித்துறை.

எனக்கன்பு நின்பொருட் டெய்தாத
தென்கொல்வெள் ளேறுடையான், றனக்
கன்பு செய்திருத் தாண்டக வேந்தவித்
தாரணியி,னினக்கன்பு செய்கின்ற வட்பூ
தியைச்சிவ நேசமூறு, மினர்க்கன்பு செ
ய்நம்பி யாரூர னேத்து மியல்பறிந்தே.
[(௬)

விருத்தம்.

அறிந்து செல்வ முடையானு மரசுகை
ப் பதியாற் றேழமைகொண், டுறழ்ந்தக
ல்வி யுடையானு மொருவன்வேண்டுமெ
னவிருந்து, துறந்த முனிவர் தொழும்பர
வை துணைவா நினைத்தோ ழமைகொண்
டான், சிறந்த வறிவு வடிவமாய்த் திகழு
முதற்கட் பெருமானே. (௭)

அகவல்.

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெ
ள்ள, மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சக
மே, வாசக மதற்கு வாச்சியத், தாசக லல்
குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. (௮)

வெண்பா.

இடுகாட்டெண் மாத ரொலும்பிற் பரன்
மால், சுடுகாட்டு ளாடுவார் சுட்டி-யொடு
காட்டுஞ், சம்பந்தா வென்பு நின்பாற் றந்
தாக்கிக் கொண்டிலனென், கும்பந்தா
மென்னுமுலைக் கொம்பு. (கூ)

கலித்துறை.

கொள்ளைக் கதிர்முத்தின் பந்தருஞ் சி
ன்னமுங் கொள்ளு மொரு, பிள்ளைக் கது
தகு நாவர சாய பெருந்தகையோய்,
கள்ளைக் குவளை யுமிழ்வீ ழியிற்படிக் கா
சொன் றுநீ, வள்ளைக் குழையுமை பங்கா
ளர் கையிலென் வாங்கினையே. (௰)

விருத்தம்.

வாங்குசிலை புனையுமுட லெனுங்குரைத்
தின் மூல-மல மெனுமோர் வெங்கரவின்
பகுவாயி னின்றுந், தீங்கிலுயி ரொனும்ப
ளவக் குலமகனை யாதி-திரோதாயியென்
னுமொரு வெற்றிறற்கூற் றுவனு, லோங்கு
றுநா தாந்தமெனப் பெயரியவக்கரையி-
லுமிழ்வித்துச் சிவமெனுமோர் தந்தை
யொடுங் கூட்டாய், கோங்கமுகை கவற்று
மிரு முலைப்பரவை டகிழத்- குன்லடையூர்

தென்மலைமுத் கொண்டவருட் கடலே.

அகவல். [(௰௧)

கடனிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்
து,மறைச்சிலம் பாற்று மலரடிக் கலிய
ப்,பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு.முடி
விளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்,
சுரிகுழற் கருங்கட் பிணைவிலை யளித்து,
மருமக னறும்பூங் கருமயி ருதவியு,தெ
ன்மூளை வாரி யின்னமு தருத்தியுங், கோ
வணை நேர்தனை நிறுத்திக் கொடுத்து,மக
ப்படு மணிமீ னரற்கெண விடுத்தும்,பூட்
டி யரிவா ளூட்டி யரிந்துந், தலையுடை
யொலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியு, மொ
ய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்து
ந், தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொ
ன்றுங்,குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்து
ம், பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை யரிந்து,மி
ளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும், பண்
டைநா ளொருசிலர் தொண்ட ராயினர்,
செங்கண்மா றடக்கைப்பற் சங்க நாணை,
மூட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மே
ல்,வலம்புரி கிடக்கும்வாத வூரன்பு,பாடும்
பணிநீ கூடும் பொருட்டு,மதுரைமா நக

சிற் குதிரை மாறியும், விண்புகழ் முடிமி
சை மண்பொறை சுமந்து, நீற்றெழின்
மேனியின் மாற்றடி பட்டு, நின்னைத் தொ
ண்ட னென்னக் கொண்டன, னிருக்கு ம
டுக்க லரக்க னெடுப்ப, முலைபொர வுரை
பொரு மொய்ம்பின், மலைமக டழுவ மண
மகிழ் வோனே. (௰௨)

வெண்பா.

மகிழ்ச்சிமிக வுண்டு போலுமெதிர் வ
ந்து, புகழ்ச்சி யொடு நீபாடும் போது -
நெகிழ்ச்சி மலர்ச், சந்தையினும் வண்டி
ரையுந் தண்புகலிச் சம்பந்தா, தந்தையி
னும் பால்கொடுத்த தாய்க்கு. (௰௩)

கலித்துறை.

தாயிலி யாகுஞ் சிவபெரு மான் றனை
த் தானெனுமோர், கோயிலி னுறை வாகி
ய நாமமுன் கொண்டிருந்த, வாயிலி னு
னைவ மாகுங் கயாட்மு மன்றிறந்து, நோ
யிலி யாகிய சொல்விறை காட்டுவ னுக்
குதற்கே. (௰௪)

விருத்தம்.

நோக்குமு றுதலோ னின்னிடை விரு

ப்பா ணூற்பக வன்ன நண் மருங்குல்,வா
ரிக்குவி முலைமென் மகளிர்தம் புலவி மா
ற்றுவான் சென்றன னென்றூற், கோக்க
லிக் கர்மன் வயிற்றிடைக் குத்திக் கொ
ண்ட தேதுக்குநீ புகலாய், காக்கரு முத
லை விழுங்கிய மதலை கான்றிடத் தோன்று
நா வலனே. (௰௫)

அகவல்.

வலமுழு வுயரிய நலமலி கங்கை, நதித
லை சேர்ந்த நற்கருணைக்கடன், முகந்துல
குவப்ப வுகந்தமா ணிக்க,வாசக னெனு
மொரு மாமழை பொழிந்த, திருவா சக
மெனும் பெருநீ ரொழுகி, யோதுவார்
மனமெனு மொண்குளம் புகுந்து, நா
வெனு மதகினடந்து கேட்போர், செவி
யெனு மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா, வு
ரமெனு நிலம்புக வூன்றிய வன்பாம், வி
த்தித் சிவமெனு மென்முளை தோன்றி,
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து, விரங்குறு
முத்தி மெய்ப்பயன் றருமே. (௰௬)

வெண்பா.

பய்யருநல்லாண் பனைக்குவிடத் திற்.

கு,மயிலாகு நோய்க்கு மருந்தா - மூபி
ராகுஞ், சிந்து மெனும்பிற்குச் சிரபுரத்
து நாவலன்சம், பந்த னியம்புதிருப் பா
ட்டு. (௰எ)] கலித்துறை.

யாட்டான் மறைபுக ழும்பிறை சூடி
யைப் பாடிமகி, ழூட்டா மகிழ்செசால் வி
றைவனைப் பாடி யுவப்புறுக்க, வேட்டா
ன் மலிபெருங் கல்லவன் போல மிதப்ப
னெனப்,பூட்டா மறிநினை வார்கடற் கே
விழப் போதுவனே. (௰அ)

விருத்தம்.

போத முண்ட பிள்ளை யென்பு பொரு
கண் மாது செய்ததோ,காதல் கொண்டு
சொல்லின் மன்னர் கன்மி தப்ப வுய்த்த
தோ, வாய்தி றந்து முதலை கக்க மசனை நீ
ய ழைத்ததோ, யாது நம்பி யரிது நன்
றெ னக்கி யம்ப வேண்டுமே. (௰௯)

அகவல்.

வேண்டு நின் னடியார் மெய்யன் பெ
னக்கு, டருள்செய் சிவனே யலந்தே ன
ந்தோ,முறைறயோமுறைபோவிறையோ
னேயென் ,மழுது செம் பொனம்பலக்கூ

த்த,னருளாற் பெற்றவன்பினொருசிறி,
தடியனேற்கு மருளல்வேண்டு,நீயேகோ
டனின்னருட் பெருக்கிற்,கேற்ற றன்றிரு
வேறுகந்தேறியைப்,பரிமாமிசைவரப்,ப
ண்ணிய வித்தக,திருந்திய வேதசிரப்பொ
ருள் முழுதும், பெருந்துறையிடத்துப்
பெருஞ்சீர்க்,குருந்துறு நீழலிற்கொள்ளை
கொள்வோயே. (உ௰)

வெண்பா.

கொள்ளை கொள்ள வீடுதவிக் கூற்றைப்
பிடர்பிடித்துத்,தள்ளுந் திருஞானசம்பந்
தா - வெள்ள மிடுமேடேறப் பால்குறைந்
த தென்றழுவேர்கழுவின்,காடேறப் புக்க
வருகர். (உக)

கலித்துறை.

அருகக் கடல்கடந் தேறியதோசிலையம்
பியெனப், பெருகக் கடல்கடந் தேறிய
தோசொல் பெருமிடறு,கருகக் கடல்விட
முண்டோனடியிற் கசிந்துமனை,முருகக்க
டலன்பு பெற்றசொல் வேந்த வுனக்கரி
தே. (உஉ)

விருத்தம்.

உணற்கரும்புகழ்மேவிய சுந்தர னும்
பன் மீதிவரா, நினைப்பருங்கைலாயமடை
ந்தமை நின்று காண்குறவே,யெனக்கு வந்
தூறு மோமகவென்றழுகின்ற நாளைபோர்,
றணித்தருந்துபு மாலை யுமிழ்ந்திடு தம்பிரா
னலனே.
(௨௩)

அகவல்.

நல்மலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ, மன்
றின் றுருக்கு மதுர வாசக, கலங்குறு புல
னெறி விலங்குறு வீர,திங்கள் வார்சடைத்
தெய்வ நாயக, னொருகலை யேனு முணரா
னொன்றான் று, கைகளோ முறிபடுங் கைகள்
காணிற், கண்களோ வொன்று காலையிற்
காணு, மாலையி லொன்று வயங்கித் தோன்
றும்,பழிப்பி னென்று விழிப்பி னெரியு,
மாயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த, பழு
தில்செய்யு ளெழுதின னதனாற், புகழ்ச்சி
விருப்பன் போலு, மிகழ்ச்சி யறியா வெ
ன் பணிவானே.
(௨௪)

வெண்பா.

வாழும் புகழ்புகலி மன்னன் றொடர்

பொன்று, தேனுந் திதழியோன் சேவடி-
தானுங், கரியாய் மொழியுங் கரியாய் விடா
ம, லெரியா ரழல் வீழ்ந் தெழுந்து. (௨௫)

கலித்துறை.

துடைவாழை மேன்மட வாரல்குற் பா
ம்பு தொடமயங்கி, நடைவாய் பிணமென்ன
வீப்பட்டார் பெறுகிலர் நச்சுருலை, யுடைவா
ழை மேலுர கந்தீண்ட மாய்ந்த வொருவ
னுயி, ரடைவா னருள்புரி யுந்திருநாவுக் க
ரசினையே. (௨௬)

விருத்தம்.

அரசன் பரிமேல் வரநெடுநல் - யானை
யெருத்தத் தமர்ந்துபோய், வரதன் கைலை
ம்லையடைந்த - மணியே மலிநீ ரிடுபசும்
பொன், றிரைசங் கெதியுங் குளத்துவரச்
செங்கற் செம்பொ ஞூப்பாடும், பரிசின்
றெனக்குன் செம்பவளத் திருவாய் மலர்
ந்து பகர்வாயே. (௨௭)

அகவல்.

பகிஃமதி தவழும் பவளவார் சடையோ
ன், பேரருள் பெற்றம் பெருரி னமுங்கி,
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பை நீயே, பேயே

ண் பெறுது பெற்றார் போலக், களிகூர்ந் துள்ளக் கவலை தீர்ந் தேனே, யன்னமாடு மகன் றுறைப்பொய்கை,வாதவூ ரன்ப வாதலாலே, தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ ஞர், நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர், நெஞ்சத் தவல மிலரொனுஞ், செஞ்சொற் பொருளின் றேற்றமுற் றேனே. (௨அ)

வெண்பா.

தேனே றலர்சூடிச் சில்பலிக்கென் றூர்திரியு, மானேறி யாண்டுப்பெற் றூன் கொனீ-தானேறும், வெள்ளைமணி யென்று விருவுவோம் வாங்கியவப், பிள்ளையை யாங் காணப் பெறின். (௨௯)

கலித்துறை.

பெற்றானிணைப்பெற் றவர்போற் பெறவும் பிறப்ப துண்டேனற்றா ரணியினி னைப்போர்பிறப்பது நல்லகண்டாய்,செற்றார் புரமெரி செய்தவில் வீரன் றிருப் பெயரோ, பற்றாமறிவெண் டிலாக்கட னீந்திய பாவலனே. (௩௰)

விருத்தம்.

பாவாய்ப் பொழிந்த வானமுதப் பவளத் திருவாய் நம்பிநீ, சேவாய்ப் பொருந் தருமமுடைத் தேவன் மலைக்குப் போம் பொழுது, காவாய்ப் பயந்த தட்டுக்கைமலர்க் கழறிற் றறிவார் கடாவிவரு மாவாய்ப் பிறக்கக் கிடையாதே மாவாய்ப் பிறக்குந் திருமாற்கே. (௩௧)

அகவல்.

திருவார் பெருந்துறைச் செழுமலர்க் குருந்தி, னீழல்வா யுண்ட நிகரிலா னந்தத், தேன்றேக் கெறியுஞ் செய்யமாணிக்க, வாசகன் புகன்ற மதுர வாசகம், யாவரு மோது மியற்கைத் தாதலின், பொற்கல நிகர்க்கும் பூசுரர் நான்மறை, மட்கல நிகர்க்கு மதுரவாசக, மோதின் முத்தி யுறு பயன், வேதமோதின் மெய்ப்பய னறமே. (௩௨)

வெண்பா.

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தாரே றுந்தானிடையை - மறுத்தார்சம், பந்தன் சிவிகை பரித்தார் திருவர்மற், றுந்துஞ் சிவிகையினை யூர்ந்து.

கலித்துறை.

ஊர்ந்து வருமிள வேறுடை யான்றனு
ரைத்தருளாற், சார்ந்து சமண்விட் டுற்று
ணக் கேருஞ் சைவநலங், கூர்ந்து மிளிர்
திருநாவர சேநல் குரவுமுணஞ், சேர்ந்து
மருவினர்க் கேசிறந் தோங்குறுஞ் செல்
வமுமே. (௰௪)

விருத்தம்.

செல்வநல் லொற்றி யூரன் செய்ப்பசங்
கிலியா லார்த்து, மல்லலம் பரவை தன்க
ண் மாழ்குற வமிழ்த்து மேனு, மல்லு ந
ண்பகலுநீங்கா தவன்மகி ழடியிலெய்தி, ந
ல்லவின் படைந்திருப்ப னம்பியாரூரன்
றானே. (௰௫)

அகவல்.

தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ, னடி
யன் வாத வூரனைக், கடிவின் மனத்தாற் க
ட்டவல் லார்க்கே. (௰௬)

வெண்பா.

வல்லார் பிறப்பறுப்பர் வண்மைநலங்
கல்வி, நல்லா தரவின்ப ஞானங்க- ளெல்
லாந், திருஞான சம்பந்தன் சேவடியே

யென்னு, மொருஞான சம்பந்த முற்று.

கலித்துறை. (௰௭)

உற்ற னலன்றவந் தீயினின் றன்னலனு
லைபுனலா, வற்ற னலனுகர் வுந்திரு நாவு
க்கரசெனும்மோர், சொற்ற னெழுதியுங்
கூறியுமேயென்றந் தன்பில்பதம், பெ
ற்ற னொருநம்பி யப்பூதி யென்னும் பெ
ருந்தகையே. (௰௮)

விருத்தம்.

பெருமிழலைக் குறும்பரொனும் பரம
யோகி-பெரிதுவந் துன்றிருவடித் தாமரை
யைப் போற்றி, விரைமலர்தூய் வந்தனை
செய்கின்ற னென்றால்-விரங்கிழையாரி
ருவரொடு முயங்கலாமோ, வுமைமதி தி
ன்றனை வெறுப்ப தென்கொ னின்னை-யு
டையானுக் கடுத்தசெய லுனக்குமாயிற்,
சுரர் முனிவர் பரவலுறும் பெருஞ் சீர்த்
தொண்டத்- தொகை செய்தோ யறமுத
நூல் வகைசெய் தோயே. (௰௯)

அகவல்.

செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி,
பாதம் போற்றும் வாதவூரன்பு,பாவன

ப் படுவதுன் பாட்டுப், பூவெனப்படுவது
பொறிவாழ் பூவே. (௪௰)

தேவாரம்-திருவாசகம்.
என்கிற
தமிழ்வேதஞ்செய்தருளியசைவசித்தாந்த சமயாசாரியராகிய நால்வர்களிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்கு வெண்பாவும், திருநாவுக்கரசு நாயனாருக்குக் கட்டளைக் கலித்துறையும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு விருத்தமும், மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்கு அகவலும், ஆக-
துறைமங்கலஞ்சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த நால்வர்நான்மணிமாலை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருத்தகிரி

பெரியநாயகியம்மை

நெடுங்கழிநெடில்ஆசிரிய

விருத்தம்.

முழுமணி மிடற்றன் கணன்மழு வீரன்
முக்கணுண் டகைநின தெழில்கூர்-முகம்
புலர் தலைக்கண் டுடல்வளைந் தடியின் மு
னைப்பிறைக் கோடுகொண் டுழுது,விழும
லரி யரவ நுழைசடா டவியின் விண்ண
தித் தண்புனல் விடுப்ப-விணைவொடு குளி
ர்ந்து முகமலர் தலிஞன் மென்கொடி
பொனநினை யுணர்ந்தேன்,செழுமணி நீவ
மழைமுகி றவழுஞ் சிலம்பெனும் புற்றி
னின் றூர்ந்து-திரைபொரு கடற்பேர்ப்
பெரும்படம் விரித்துத் தினமணி யென
ப்படுஞ் செங்கேழ், கெழுமணி யுமிழ்ந்
து பேரிரு டுரந்து கிடக்குமெய்ம்முடக்

குமரனுமாய்க் - கிளர்மணி முத்த நதியு
டைவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (க
விழைவொடு நினக்கு மாதுலன் மாமி
வெற்புவேந் துருதுதன் மருகன் - மே
லெலா மெலும்புந் தோலுமாய்க் கிடத்த
ல் வெறுத்திடா திரமைநா டாது, பழம
லை தனக்குச் சாதிபொப் பெனவே பார்
த் துணைக் கொடுத்த துன் றந்தை - பனிம
லையென்றே தன்மனை யாட்டி பயந்திட
ட் பெருமக ளென்றே, கழைவளை முன்
ன ரென்றுபு நடந்து கடிதுயள் ளரங்களின்
வீழ்ந்து கரைகளின் மெல்ல வேறிவெண்
ணுரைவாய்க் கடையுற வளைந் துருத்திரா
ந்து, கிழவுரு விருத்த நதியெனப் பட்
டுக் கீர்த்தியே ழுலகிலும் போர்ப்பக்-கிள
ர்மணி முத்த நதியுடை விருத்தகிரியமர்
பெரியநாயகியே. (உ)

காமமென் கின்ற மதவெந் தீயுங் கடு
ஞ்சின மெனப்படு புலியுங்- களிப்பெனு
ஞ் சிறுகட் புகர்முகப் புழைக்கைக் கறை
யடிக் களிநல்யா னையுமே, தாமிகு மெ
னது மனமெனும் வனத்திற் றனிவரல்

வெருவினை யாயிற்- றழலினின் றுடிப்பு
லிகரி யுரிபோர்த்தடுத்தவாண் டுணையொ
டும் வருவா,யிமவெள் ளெலும்பங் கிடப்
படுமெனத்தா னெலும்பணி கடவுண்மா
நதியா - யிருந்துநல் லன்னங் கொண்டு
மெய் வெளுப்ப விணைதபு கங்கையையி
கழ்ந்து, கீழ்மைசொல் கின்ற தொன்றுமி
ன் றுயிற் கிடைக்குமோ விதன்குண மெ
ன்னக்-கிளர்மணி மூத்த நதியுடை விருத்
தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௩)
சுட்டுதற் கரிய நின்னைமெய்ஞ் ஞான
சொரூபியென் றருமறை யனைத்துஞ் -
சொல்லுவ துண்மை யென்னநன் குணர்
ந்தேன் சுரந்தநின் றிருமுலைச்செழும்பா
ல், வட்டிலிற் கொச்சைப் பிள்ளைமுன்
னுண்டு வண்புகழ் ஞானசம் பந்த - வள்
ளலென் றிடப்பேர் பெற்றரன் மொழி
போன் மையறீர் செய்யுள்செய் தமை
யா,லெட்டிநற் றிகிரி பறித்தெறிந் தூ
ர்கா லியானையை யுருட்டிவாங் குதிரை -
யெறிந்துசங் கதிர்த்துக்கொடுமர முறித்
திட் டெதிர்ந்திடார் தமைவிடுத் தோஷ

க்,கிட்டினர்ப் புரட்டி முருகவேள் பூதக்கிளைப்பெரு வெள்ளமொத் தெழுந்து-கிளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௪)

உள்ளமென் மனையில் விருப்பொடு வெறுப்பா மூறுசூழி மேடுக ணிரவி-யொழிவிலா வாய்மை மெழுக்கிறாற் பூசியுயர்தரு மனமெனப் படுமோர், பள்ளிமென் றவிசி லிருத்திநின் பதியைப் பழுதில்யா னெனப்படு நெல்லைப்-பழமல மாயைத் தவிடுமி போக்கிப் பாகஞ்செய்தென்றருத் திடுவாய்,துள்ளுமொண் மறிமான் முல்லையு ளாயர் சூழல்வெண் ணெய்க்குட முருட்டித்- துணைமுலைக் குவட்டின் மஞ்சண்மேற் படப்போய்த்-தோய்ந்து நின் றுடிளங் கயற்கட்,கிள்ளைமென் மொழியார் துகிலெடுத் தொளித்துக் கேடில்சீர்க் கண்ணனுடுதல்போற்-கிளர்மணிமுத்த நதியுடை விருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௫)

நாடினு ருயிர்க ளாமெவற் றினுக்கு நல்கிய தந்தையுந் தாயு - நம்பனு நீயும

ல்லிர் நும் மூர்க்கமே நவின்றவம் முறையு
னீர் நீவிர், பாடியா ரணஞ்சொ லீண்டுமா
ய் வனதாம் பரிந்துநீ மடிமிசைக் கிடத்த
ப்- பழமலை தனது பெயர்வலக் காதிற்ப
கர்ந்தருள் செயப்பெறுஞ் செயலா, லோ
டியோர் காகமே றுபு கவிழ்த்த வொருசி
று கரகநீர் தானு மொருவனோர் செவி
யால் விடுத்தவப் புனலு முமையொரு
பாகர்கட் டோன்றிக், கேடிலா னந்த வுரு
வமாமெனை யொக்கின்றனவோவென வ
திர்த்துக் - கிளர்மணி முத்த நதியுடை வி
ருத்தகிரியமர் பெரியநாயகியே. (௯)

தன்னொரு மகன்வா கனத்தினை வெறு
த்தோர் தனயன்வா கனத்தினை விரும்பு
ந் - தண்மணிப் பணியு மதனையுள் வெரு
வித் தான்வரை ராமதி யமும்வாழ், பின்ன
விர் சடையான் றனை தினையன்றி மேவுவா
னவனாநெஞ் சுன்னல்- விரிகதிர் விழுங்கு
மணியினை விடுத்து வெறுமணி கொள்ளு
மா றன்றோ, மன்னவர் மணிதர் சந்திரன் ப
ரிதி மகபதி மலரயன் மறலி-வானவர் வசு
க்கள் சித்தர் கிம்புருடர் மாதவர் விஞ்சை

யரசுரர், இன்னாருநாகர் மூழ்குபேரரவ
ங்கேட்டொரு முராரியாய்ச் சுருட்டக் - கி
ளர்மணி முத்த நதியுடை விருத்த கிரியம
ர் பெரியநாயகியே. (எ)

படைத்திடுந் தொழிலோன் மறைச்ச
டங்கியர்றப் பாவியேன் மனத்தினும் வ
லிய - பண்டணி குயின்ற செம்பொனம் பி
யிலின்பதமலர்வைத்தகலாமலிடத்தினி
லுனைவைத் தருளுதன் மூன்றே வியற்ப
கைமனைவியை யிரந்தா - ளிளம்பிறைசூ
டு மிறையவன் பின்னா ரெங்ஙனம் போயி
ரந்திடுவான், கொடுத்தெனி லிடுபொன்
புலவனுக் காரூர்க் குளத்தினிற் பழமலை
யன்று கொடுத்தது நானே கொடுத்தன
னென்னிற் குளித்தகல் பவர்குளத் தெல்
லாங், கிடைத்திட வொருகண் டருமென
க்கிது செய்கின்றதற் புதங்கொலோ வெ
ன்னக் - கிளர்மணி முத்தநதியுடை விருத்
த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (அ)

பண்டுநின் கொழுநன் றந்தையுந் தா
யும் பயந்ததன் னருமருந் தன்ன - பால
னைக் கொன்று சமைத்திடக் கொள்ளும்,

பாதக மொன்றுளங் கொண்டு, தொண் டர்தம் மனையிற் செல்வனென் றெழுநின் சுதனழப் பொருது நின் முலைப்பால்-சுர ந்தமு தூட்டுமென்னை நீ யாவாய் தொழுது போய்ப் பிரிந்திலை யென்றே, வண்டர்த ங் கங்கை யன்னமங் கதன்க ளுடல தன்னை வந் தடையா-வாடியிங் கிதன்க ணமர்வுற ப் பெறலா லடைந்துவான் கங்கையை யி கழ்ந்து, கெண்டையொண் வாளையுட னெ ழக் குதிப்பக் கிளைவளைக் கமுகின் மேற் றவழக்-கிளர்மணி முத்த நதியுடை விரு த்த கிரியமர் பெரியநா யகியே. (கூ)

புரிசடைக் காட்டு ளாடவிட் டிளவம் புலியினைச் சிறப்புலி யொடுகோட்-புலி தொழ விருக்கு மொருபெருந் தெய்வப் புலிபணி மலையிள மானைப்,பரிவுறத்தொ ழுது மருவிய வதனாற் பயமறச் சாதிகட் ணது பாங்கர்வந் தெய்தப் பெற்றதென் றறிந்து பசுவெலா மருவுறப் பெறுமே, சுரிகுழற் கயற்கட் பிறைநுதற் கனிவாய்த் துடியிடைக் குவிமுலைத் தளிர்க்கைத்-துணைவிழுற் கங்கை பெயர்சொலக் கூக

ஞ் சுடர்மணிக் கட்செவிப் பணியான்,கிரி
மகட்கடுத்த கறைமிடற் றிறைவன் கிளக்
குமேற் புகழெனத் தோன்றிக் கிளர்ம
ணிமுத்த நதியுடை விருத்தகிரியமர் பெ
ரியநாயகியே. (௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகியம்மை
கலித்துறை.

இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெறு
மொழியின்றி யொரு,மறுவற்ற தன்மனை
பாட் சேற்ற தாயிறு மாப்பனெனக்,கு
றைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுனைப்ப
ளிகொள்ளுமரன்,பெறவுற் றனையனையே
குன்றைவாழும் பெரியம்மையே. (க)

பத்தர்க்கு நெஞ்சமலர்மீ திருத்திப்ப
யந்துகொடுஞ், சித்தர்க் ககலு நின் பாதா
ம்புயமொரு செஞ்சிலைமேல்,வைத்தற்கு

மெண்ணி மதியுடையேனென்பன் வார்ச
டையான், பித்தர்க்குத் தங்குண நூலிரு
ஞ் செம்மை பெரியம்மையே. (௨)

இழைபொறாத் தாநீபொறை தானெ
ன்பாரானல் விசைப்புலவர், மழைபொறா
த் தார்புனன் முக்காற் பொறுக்கும் வழ
க்கதுன்றே, யுழைபொறாத் தார்நல் விய
ற்பகை யார்மனைக் குற்றவொரு, பிழை
பொறாத் தாய்நன்று காண்குன்றை வா
ழும் பெரியம்மையே. (௩)

கையன்று தாமரை கண்ணன் றிரமெ
ன் சயலெனவே, பொய்யன்று சங்கை
யை நீசொன்று சாதிப்பர் போர்விடையா
ர், மெய்யென்று நீகொண் டிரோலறலாயி
னென் மென்கையிலடப், பெய்யென்று
யின்னே யறிவாய்தென் குன்றைப் பெரிய
ம்மையே. (௪)

பொன்வாங்கு செஞ்சடைப் பாய்புகள்
சற்றும் புதுமதுயி, னென்வாங்கு கோடுகி
ழிக்கு நகுவெண் டலைபடுங்கன், முன்வாங்
கு மெந்தைநின் பாதாம் புயத்தின் முடி
வுணங்கிற், பின்வாங்கி நில்லன்ன மேகுன்.

றை வாழும் பெரியம்மையே. (ரு)
கடிநறு மென்றருமீதிருப் பானைக்க
ங்கையென்பாள்,முடிநடுவேறி யிருந்த
னள் வேனின் முதிர்விலத,னடிபடை வா
னைச் சங்கரன் பாங்கரமர்ந்தனை நீ.பிடி
நடையே குயிலே குன்றை வாழும் பெரி
யம்மையே. (சு)
றிம்போ லிலாருளாளரொன் றேசொ
ல நின்கொழுந,னென்போ னொருவன் ம
கன்பூங் கழுத்தினை யிர்வலென்றே, யன்
போர் சிறிது மிலனாகப் போகவதற் கிசை
ந்து,பின்போய் விடாதுகண் டாய்குன்
றை வாழும் பெரியம்மையே. (எ)
செச்சைமலர்புனை வாளொடு மேனிதிற
ந்துகொண்டு, கச்சை யரவொன் றசைத்
துக் கபாலங் கரத்தெடுத்துப், பச்சை ம
யிலனை யார்மனை தோறும் படர்ந்திரக்கு
ம்,பிச்சை யொழிகென் றொருவார்த்தை
சொல்லெம் பெரியம்மையே (அ)
சோதிப்பதியன்றி வேறொரு தெய்வந்
தொழுதற்கில்லை, யோதிற் பிறவொன வச்
சமுறும உயிர்களெல்லா, நீதிப்புதல்வ

ர்களாயினை வாதலி னீகொள்கற்பு பேதி ப்ப தன்றுகண் டாய்குன்றை வாழும் பெ ரியம்மையே. (க௰)

நின்னைய நாயக னென்றிருப் பாய்நி னை நீத்தகன்று, தன்னேரில் பூவணத் தே யன்று போய்ச்செய்த தன்மையெலா ம், சொன்னே னலேனினி நின்னொடொ ளிப்பதென் சொல்லுவன்யான், பின்னே னெனக்குத் தருவாய்தென் குன்றைப்பெ ரியம்மையே. (௰)

நற்றவத் தன்னைப் பெறுமலைக் கென் னமுன் னல்கியுனைப், பற்றுறக் கொண்ட தெலும்பே யணியும் பழமலைதான், சற் றெனக் கையந் தராதுசொன் னும்மலைச் சாதியுள்ளே, பெற்றவர்க் கென்ன முலை விலை குன்றைப் பெரியம்மையே. (௰க)

கற்ற ரறிகுவர் மக்கட்ம் பேறெனக் கட்டுரைத்த, சொற்ற னொருபெண் ணெ ழித்ததென் பாலொரு தொல்லுலகி, னற் றன் மகற்பெறு தென்றசி சொல்பவர் நாணவுனைப், பெற்றான் மலையனா யன்கு ன்றை வாழும் பெரியம்மையே. (௰உ)

கரிய மிடறுடைப் பெம்மான் கரத்து
ழைக் கன்றொடுமோ, ரரிய முடியம் புலி
யோடு மேவிளை யாடுகின்றாய், தெரிய வ
ரிபப்திஞாலகுமென் சிற்றிலென்பாய்,
பெரியவ ளென்ப துனக்கே தகுங் குன்றைப்
பெரியம்மையே. (௰௪)

தண்ணாரிதழி புனைவான் விழியிணை நம்
பணைகள், பண்ணா வழிக்குமென் றேநின்
றிருமுக பயங்கயத்திற், கண்ணாயினுனக்
கவ்வலை மாதுங் கலைமகளும், பெண்ணா ர
முதலை யாய்குன்றை வாழும் பெரியம்
மையே. (௰௫)

உள்ளத் துறுபிணி யேற்கு மருந்துக்
கென் றுன்னை வந்து, மெள்ளத் தொழவு
ந் திருமுலைப் பால்மெல் விரனுதியாற்,
றெள்ளித் துளியள வாயினுந் தொட்டுத்
தெறித்திலையுன், பிள்ளைக்குங் கிள்ளைக்கு
மீ பால்கொடுத் தாலென் பெரியம்மை
யே. (௰௬)

ஆறுத் தார்கொண் டடியேன் கலிப்
ப வருசெவியி, லேறுமே லேயிருந் தாலெ
ன்செய் வேனெங்க ளீசற்கொரு; கூறுகி

பண்ட முதலா யிளமை குலவுதவப், பே
ருகி வாழ்பவ ளேகுன்றை வாழும் பெரிய
ம்மையே. (௰௫)

நீமாட்சி மென்கொன்றைத் தாரோ
ன் ... மிரு நாழி நெல்லால், வினைமாட்சி
கொ...ரியி னெல்லா மளித்தருண் மேன்
மையி னுன், மனைமாட்சி யெய்து முணக்
கே பெருங்கற்பு மாட்சியன் றிப், பினை
மாட்சி யார்க்குண் டுலகின்ற குன்றைப்
பெரியம்மையே. (௰௭)

நெடிய விலங்க லொருசிலை யாக்கிய
தின்பதிமேற், கொடிய வனங்கள் சிலை
போ யெடுத்துமுன் கொண் டெதிர்ந்த,
வொடிவி லருஞ்சிலைச் செங்கரும் போ
சொலுன துநடிப், பிடியுளடங்கியதென்
னிது குன்றைப் பெரியம்மையே. (௰௮)

பண்டரு வீணை யொடுபாட வந்தவப்
பாடந்தை, கண்டழு மாறு மதிநிகா
போலக் கவின் கனியும், வெண்டலை மாலை
கிடந் தொளிர் தோளிக்கு விங்குமுலைப்,
பெண்டகை பாடணி நீகுன்றை வாழும்
பெரியம்மையே, (௰௯) முற்றிற்று.

பழமலைநாதர்

பிக்ஷாடன

நவமணிமாலை.

நங்குற்றந் தீர்க்கும் பழமலை நாதர்க்
கு நற்பலிகொண், டங்குற்று மென்றுகில்
போக்கினள் வெற்றனை யாகியந்தோ, வி
ங்குற்றனையென வெம்பெரு மானிவ் வி
ருநிலத்திற், றங்குற்றம் பார்க்கு மவருள
ரோவெனத் தாழ்ந்தனளே. (க)

குன்று முதுகுன் றுடையா னிலாதவெ
ண்கோவணத்தான். றன்று மனைக்கை விர
ன் மூன்று காட்டித் தனங்குறித்து, நன்
றுகவித்தனை பிச்சையுண் டோசொன்ன
று றுதலா, யென்று னிரண்டத் தனையுள
கோடியென் றிட்டனளே. (உ)

இட்பாத் திரந்தலை யோடாப் பிடித்தனை
பெண்ணைப் புணர், சட்பாப் பலிகொண்டறி
ந்திலை போவெனத் தாழ்குழலாள், செப்
பார் டணை முலை யாய்நிலத் தேபலி சிந்தி
யிட்டா, வயப்பாத் திரத்தி லுமிட்டறியா
ய் கொன்முன் னென்றனளோ. (௩)

வேட்டன மாதுகை தாழ்த்திட மாமு
று வெற்பர்பலி, போட்டினை நீதொட
லாமோ வெனவுமை யுந்தொடலாம், வீட்
டினில் யாரென வேயவர் தாமிது வே
ண்டிவைகொல், யாட்டினின் பாலென ழு
லமு மாமென்ப தென்றனரோ. (௪)

மாண்ட வெளும்பணி கோலமோ டே
பலி வாங்கிடுதற், கீண்டு வருமுதா, குன்று
டை யிருமை யான்மிடற்றி, னீண்ட வுகி
ருறுத் தாதனை வேனென்று நீர் தலையை
த், தீண்ட வுமது பலிப்பாத் திரமென் சி
ரிக்கின்றதே. (௫)

வானோர் தொழுநின் பலிப்பாத் திரத்
தை வனைந்ததுநீ, தானோ வெனச்சசக் கர
ந்தான் சுழற்றத் தங்குபத்தி, யானோர் கு
யவன்மெய் யென்றே முதுகுன் றிறையி
யம்ப, நாமோ வொருசிற் றிடைச்சியென்
ருளந் நறுநுதலே. (௬)

பங்கய மன்ன விழியார் முதுகுன்றர்
பாத்திரத்தி, லங்கையிலைய மொடுவண்டு
வீழநல் கையவென, வெங்கையில் வந்த
தெமதாக வேவழக் கென்றுசெட்டி, மங்

கையர் தங்கட் கிருங்கூ டலிவிட வைத்த
னரோ. (எ)

நீருக்குத் தக்க சடையார் முதுகுன்ற
ர் தேடியுங்க, ளூருக்குட் பிச்சையெய்
றந்தேருமுண் டாயி னுணாமினென, வாரு
க்குத் தக்க முலையா ரதற்குளர் மற்றொரு
வர், யாருக்குக் கிட்டு மதுசோறு நீர்கொ
ளுமென் றனரோ. (அ)

முழங்குந் துடியொடு பிச்சையெய்
தேறமுது குன்றர்வரச், சழங்கு முலைமுதி
யாளென் பலியெனத் தம்மனையில், வழ
ங்கு மனமென் றனர்புறம் போந்து வள
ர் முலையாள், விழுங்கு பனப்பகற் டோது
கொள்வாயென்று வேண்டினளே. (௯)

பிச்சாடன நவரத்தினமாலையைப் பே
பெறத், தைச்சான் றுறைமங் கலமுறைசிவ
தயாபரனும், பொய்ச்சார் பதனை யொ
ழிக்குஞ் செழுப்புலி யூர்ப்புனித, னற்சா
ர்பு சார்ந்த சிவப்பிரகாச நவமணியே.

முற்றுப்பெற்றது.